

Taksationskommissionen traf i 2001 afgørelse i sagen om fredning af Store Vildmose, Nordjyllands Amt, hvorefter der ikke tilkendtes Direktoratet for FødevareErhverv fredningserstatning som påstået af direktoratet. Taksationskommissionen henviste i sin afgørelse til de ovenfor nævnte forarbejder i lovgivningen og den hidtidige administrative praksis.

Taksationskommissionen fandt, at arealerne ikke kunne antages at have været erhvervet med henblik på midlertidig besiddelse, da de havde været i offentlig eje siden 1920-erne.

Med ændringsforslaget lovfæstes den hidtidige administrative praksis for ydelse af erstatning for fredning af offentligt ejede arealer.

Efter den gældende bestemmelse i § 39, stk. 2, kan fredningsnævnet tilkende en lodsejer godtgørelse for tab ved ikke at have kunnet udnytte ejendommen, medens en fredningssag, som ikke gennemføres, har verseret. Det er med tilføjelsen til det nye stk. 3 præciseret, at lodsejerne har den samme mulighed i fredningssager, der er bortfaldet efter den i lovforslagets § 37 a, stk. 1, fastsatte to-års frist for fredningsnævnet. Lodsejeren kan tilkendes en sådan godtgørelse, uanset om fredningssagen genoptages efter bestemmelsen i forslaget § 37 a, stk. 2.

Til nr. 26

Der er med lovforslaget givet fredningsnævnenes kompetence til at træffe afgørelse om at ophæve de midlertidige retsvirkninger af et fredningsforslag, der indebærer et indgreb i den aktuelle drift af en ejendom, jfr. § 37, stk. 4 (ændringsforslag nr. 20), samt om at forlænge den i § 37 a fastsatte to-års frist, jf. § 37 a, stk. 3 (ændringsforslag nr. 21).

Disse afgørelser kan indbringes for Naturklagenævnet på tilsvarende måde som fredningsnævnets øvrige afgørelser om fredningens gennemførelse og om erstatningen.

Rettidige klager har opsættende virkning, jfr. § 87, stk. 3. Såfremt fredningsnævnets afgørelse efter § 37, stk. 4, påklages, kan ejer/bruger ikke udnytte denne og er således forhindret i at fortsætte sin hidtidige drift af ejendommen, indtil Naturklagenævnet har truffet afgørelse eller har bestemt, at klagen ikke skal have opsættende virkning. For at sikre, at spørgsmålet om, hvorvidt en sådan indgribende retsvirkning skal indtræde allerede ved fredningssagens rejsning, afgøres hurtigt, er det bestemt, at Naturklagenævnet skal træffe afgørelse i disse klagespørgsmål inden for 8 uger.

En tilsvarende frist for behandling af klagesager over fredningsnævnets afgørelser efter § 37 a, stk. 3, om forlængelse af 2 års fristen er indsat for at undgå

yderligere forsinkelse af fredningssagen og dermed sikre en hurtig stillingtagen til, om sagen skal kunne fortsætte i yderligere 2 år.

Til nr. 27

Der er i bemærkningerne ovenfor til nr. 21 (lovforslagets § 37 a) redegjort for ønsket om at nedbringe sagsbehandlingstiden for fredningssager yderligere og for forslaget om at fastsætte en frist på 2 år for behandlingen af fredningssager i fredningsnævnenes.

Det foreslås herudover, at de midlertidige retsvirkninger, der efter lovens § 41, stk. 2, gælder, indtil Naturklagenævnet har truffet afgørelse i sagen, bortfalder 2 år efter, at sagen er indbragt for Naturklagenævnet. Efter de 2 år er det således alene fredningsnævnets afgørelse, der gælder, uanset at nævnet har begrænset fredningsområdet eller fredningsbestemmelserne i forhold til fredningsforslaget. Baggrunden for forslaget er at begrænse ulemperne for de berørte lodsejere m.v., såfremt Naturklagenævnets behandling af en fredningssag varer over 2 år.

Til nr. 28

Fredninger, der er gennemført før implementeringen af EU-naturbeskyttelsesdirektiverne i dansk lovgivning, skal ikke ifølge fredningens formål respektere de beskyttelsesinteresser, som Danmark skal varetage efter direktiverne. Det er derfor præciseret, at fredningsnævnet i sin dispensationspraksis skal respektere beskytteshensynene i direktiverne i alle fredningssager, uanset fredningens formål.

Fredningsnævnet kan således ikke fremover dispensere fra en fredningsbestemmelse, hvis det ansøgte vil indebære forringelser af naturtyper og levesteder for arter i de ovennævnte områder eller medføre forstyrrelser, der har betydelige konsekvenser for de arter, området er udpeget for. Det gælder fredninger såvel i som uden for de internationale naturbeskyttelsesområder. Dette skal fremgå af fredningsnævnets afgørelse om dispensation efter stk. 1.

Til nr. 29

Forslaget er en konsekvens af ændringsforslag nr. 3 og 5.

Til nr. 30

Bestemmelsen, der svarer til bestemmelsen i § 52, stk. 1, om pleje af visse offentligt ejede ikke fredede områder, gælder for samtlige arealer i internationale naturbeskyttelsesområder. Plejen skal foretages i overensstemmelse med bestemmelserne herom i Natura 2000-planen.